

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte Jsaac [et] regib[us] Edom ca. lxxxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

victis sūt, et forte bīnomia erat. Uel ut hebrei tradūt moyses eā tūc tantū vocauit salē, cō summātā et pfectā, qz ibi femur claudicatis Jacob sanarū sit. Porro Jacob emit iuxta opī dū pte agri ab emor rege sichimoz et a filiis eius, c. agnīs, habitantqz ibi, et erecco altari iūocauit fortissimū deū isrl.

De morte sichimoz, p. raptu dñe,
Capl'm, LXXXIII.

Gressa est autem

e dina vt videret mīleres regfōis il
li, qz vt alt ioseph. Sichimitis solēnitātē habētib: sola trāsūt ad vrbē em
ptura ornamēta mulcey, pūncalū. Quā vi
dēs sichē fili⁹ regis adamant eā et rapuit, et
vt op̄sūt p̄ginē, et cōglutinata eā et cū ea
et alt pīl. Accipere mībi puellā hāc cōlūgēm.
Egressoqz rege euz filio ad Jacob, filii Jacob
veniebat de agro, et irati siluerūt. Regi autē
qrēti vicariā coz, amicītā et societātē eoz, et
vt mutua ūherēt cōiugia et sichē offerēt mī
ta et pmittēt ampliora, respōderūt i dolo. Il
licitū ē apud nos federari incircūcis, s̄z cir
cūcidamī et erim⁹ p̄plus vñ. Placuit emor
et filio el⁹ oblatio (allas optio) nec distulit ad
oleſcēs qn statim iperet, et intrātes vrbē p̄
suaserūt p̄plo, et circūclī sūt oēs. Et ecce tīla
die qn granissim⁹ ē dolor vulnerū, simeon et
leui arreptis gladijs cōfidēter vrbē ingressi
sūt et iterficiētēs oēm masculū i ea, tulerūt d
domo sichē sororē suā, ceteri vero frēs irru
rūt sup occisos, et depoplati sunt vrbē, pūn
losqz et viores captiuos duxerunt. Ioseph⁹
tm dicit, cū eēt festivitas, et sichimite requie et
epulis vteren⁹, in cūctātēr p̄mis custodijas as
sistētēs dormiētēs int̄fecerunt, q agnito dixit
ad Jacob Symeo et leui s̄bāstis me et odiosū
fecistis habitatorib: tre hui⁹, pecculent me, et
delebor ego et dom⁹ meadūs aut p̄fortans
enī alt ad illū Surge et ascēde in berhel et ha
bita ibi, et fac altare vbl appariūtib: sed p̄
scīfīca tuos. Jacob yō cōuocata domo sua
vñ purgaret suos iūenit deos labanūt alt lo
seph⁹. Necqz enī sciebat, eo q rachel celasset
eos in terra sub arbore. Et alt suis. Abiūcite
deos alīeos et mūdamī, et ascēdam⁹ i berhel
et sichē enī attulerāt etiā idola; et iāures, et
namēta idoloqz, a pte totū, q omīa fodit. Ja
cob subter terebinthū, q ē post vrbē sichem
Tradūt quidā q ea tulit dauid in hīrusale

et hīflauit i materia tēpli qd facere disposue
rat. Porro terror delūasit fūntimos ne psc̄q
ren̄t iacob. Qui, pfect⁹ venit i berhel, et edifi
cās ibi altare dño obtulit ei iuxta id qd p̄l
vouerat. Eo tpe mortua ē delbora nutrit re
bece, et sepulta ē iuxta berhel sub terebinthō.
Et vocatū est nomē loci ill⁹ querc⁹ flēt⁹. Et
nota q hī vīdef q quere et terebinth⁹ idē sūt
Apparuitqz ei itez dñs et ast. Nō vocaberis
ultra iacob, sed israel erit nomē tuū. Et appellauit enī isrl. Ecce pater, q supra nomē p̄mi
sit tantum, hic autē imposuit.

De morte rachel in parti beniamīn
Capl'm, LXXXIII.

Gressus autē in

e de iacob vēit verno tpe ad terrā q
ducit effrata, i. bethleē. Et ē antīcī
patio, p̄ em̄ dīcta ē effrata ab vroxē caleph
qz ibi sepulta est. Ibiqz euz parturiret rachel
cepit pīlītari, m̄ pepit filiū. Egrediente autē
aīa p̄ dolore part⁹, morīt̄s vocauit filiū bes
noni, i. filiū doloris. Pater autē cīrcūclīt eū
et vocauit filiū beniamī, i. filiū dexterē. Ses
pulta ē ḡ rachel i via q̄ ducit bethleem, et so
la inter cognatos honorēt sepulture abrae
habere nō meruit. Ereditqz iacob titulū sup
sepulcrū el⁹, q̄ appetet vīqz in p̄sentē dīcē. Et
egressus in dī fixis tabnaculū trās turri ader.
Id est, turri greḡ. Hūc locū dīcūt hebrei, vbl
post edificātū est replū, et dīcū q̄slī qdā vā
tīcīnō turri greḡ, i. aggregatōs future ad
tēplū. Sz hīronym⁹ ait, locū esse iuxta beth
leem, vbi v̄l angeloqz ḡp̄ i ortu dñi cecīnīt
vel iacob greges suos pauit, nomē inde los
co relīquens. Lūqz habitaret ibi rubē, dor
mituit enī bala cōcubina p̄tis, qd m̄ non latu
it iacob.

De morte Isaac et regis edom,
Capl'm, LXXXV.

Enīt etiam ad

v Isaac patrē suū i ciuitate hebron
et lā mortuā iūenit matrē. Nec
multū etiā post aduentū el⁹ cō
pletū sūt dīles Isaac, c. lxx, annoz, v̄l fm. Ios
ephū, c. lxxxv, annoz. Et appositus est p̄plo
suo plen⁹ diez, et sepellerūt eū fili⁹ el⁹ esau et
Jacob in spelūa dupli. Hic tīminat p̄m⁹
liber iosephi. Porro mortuo p̄tē dītati sūt
esau et Jacob, ita q̄ eos tra nō caperet. Et re

Historia

dixit esau ad mōrana q̄ dīmiserat et dicta ē ter
ra idumea ab edom q̄ prius bosra dicebat
Enīerās em̄ moyses
p̄ij reges terre ill̄ a p̄
mo v̄sq̄ ad ultimum
q̄ē videre potuit alt
Et regnūt p̄ bale iō
bal fili⁹ zare d̄ bosra.
et h̄c dicit qdā fūl
se iob p̄ nepote esau.
hebrei h̄dūt, ut sup̄ dicitū ē. Ut dēt etiā ī ge
nesi, q̄ eadē terra an esau etiāz dicta fuit seyr
Enīera s̄em fili⁹ esau enīerat p̄ncipes hor
reor q̄ fuerat ī tra an
esau. d̄ q̄b̄ incipit sic
Istū sunt fili⁹ seir hor
rei habitatores tre et
horreos enīz expulst
esau ut legis in galip
pomenon. Quidā tū
dicit h̄ enīeratos re
ges q̄ fuerūt in edoz
anteq̄ fili⁹ isrl̄ habuiſ
sent regē, s. saul. et dī
cūt hanc enīerationē
esse apposita ab esdra
q̄ scire potuit ea. In
enīeratione p̄o iſop̄
legit de ana filio sebe
fecisse hoīes, tū q̄ de rūdib⁹ doctōs sedi, tū
q̄ legit fecisse imāgines hoīim, q̄s arte q̄dāz
abulare fecit. Inuenit etiā p̄m⁹ anulū, s̄z fer
ren⁹, et inclusit gēmā, vñ vngulū vocauit, q̄a
sic vnguis carne: sic gēma metallo circūda
tur. Tradidit etiā vt i q̄rto digito quē medi
cū vocat ponere ad ornatū, dignorē h̄c re
liq̄s dices, q̄ ab ea v̄sq̄ ad eo: qdā vena p̄i
gat. Dicis etiā ea repestate triptolom⁹ ī nauit
in q̄ p̄ct⁹ erat draco ī greciā venisse: et apli
asse agriculturam. Leres p̄o p̄ter instrumēta
arandi etiā mēsurari granū adiunuerit cū pri
us ī arconis segetes poneren⁹ et triticū p̄as
ceruos numerabat, vñ et a greciā dicta est des
metra. Tūc etiam helchines vici et exiles
thodū condiderunt.

Cum moyses fuerit
a iacob q̄r⁹ ab esau
q̄nt̄ no v̄idit, xij, re
ges edoz. Iō solue p̄
h̄ q̄d̄ seq̄t Quidā tū
dicunt,

Sub monte seir da
mas⁹, idumea est ī in
tra damascena nā et
esau habitauit dama
scū. Themā metros
polis est idumeec. vñ
eliphaz themāites
et iuitā. vñ baldad
suites Bosra ī finib⁹
idumeec et arabie. Li
ban⁹ diuidit idume
am et pheniciā, in cu
tus radice orūm al
bana et farfar fluij
fluentes see⁹ atiochiā
on, cuius filiaz ducit
esau, q̄ iuenerat aq̄s calidas ī solitudine dū
pasceret asinas p̄is sui. Hebrei v̄bū est, iue
nit iamnū d̄ q̄ vt ait Hieronym⁹ varle dispu
tāt hebrei. Dicit qdā iamnū maria q̄ lacuz
iuenit in beremo. Alij putat aq̄s calidas li
guia punica q̄ affinis est hebrei. H̄ nosē dici
q̄s greci termas vocat. Alij dicit eum ona
gross asinab⁹ admiscuisse, vt indeveloces assi
nos naſcerent, q̄ vocant iamnū. Alij dicunt
iamnū associationē, q̄ p̄m⁹ asinus eis seē ascē
di ut muli nascerent. Et notādū q̄ in recapī
tulatiōe filioz esau posuit moyses alia noia
v̄roz el⁹ ab illis q̄ ante posuerat. Dicit etiāz
iſop̄ q̄ amalech esau fil⁹ naturalē de xci
blina habitauit in pte idumee q̄ gabolit̄ dī
cebat, et dixit eā amelech istē his p̄o p̄termis
sis trāscendū est ad generationē iacob.

Sectū incides. Ca. LXXXVI.

O tempore pro
methe⁹ frater athlatis p̄m⁹ dīc⁹ ē

fecisse hoīes, tū q̄ de rūdib⁹ doctōs sedi, tū
q̄ legit fecisse imāgines hoīim, q̄s arte q̄dāz
abulare fecit. Inuenit etiā p̄m⁹ anulū, s̄z fer
ren⁹, et inclusit gēmā, vñ vngulū vocauit, q̄a
sic vnguis carne: sic gēma metallo circūda
tur. Tradidit etiā vt i q̄rto digito quē medi
cū vocat ponere ad ornatū, dignorē h̄c re
liq̄s dices, q̄ ab ea v̄sq̄ ad eo: qdā vena p̄i
gat. Dicis etiā ea repestate triptolom⁹ ī nauit
in q̄ p̄ct⁹ erat draco ī greciā venisse: et apli
asse agriculturam. Leres p̄o p̄ter instrumēta
arandi etiā mēsurari granū adiunuerit cū pri
us ī arconis segetes poneren⁹ et triticū p̄as
ceruos numerabat, vñ et a greciā dicta est des
metra. Tūc etiam helchines vici et exiles
thodū condiderunt.

De vēditiōe iſop̄b. Ca. LXXXVII.

Ioseph cū sede

cim cēt annoz pascebat gregē pa
tris lui. Sciedū ē q̄ ante morte
isaac, xij, annis vēdit⁹ ē iſop̄b. Qd̄ sic, p̄ba
Seagenari⁹ erat isaac cū nat⁹ est iacob, 7. c.
lxii, annoz moriū est. 8. c. xx, annoz fuit ja
cob ī morte p̄is, i vēdit⁹ cū fili⁹, c. 7, viii,
annoz fuit. Lū em vēit ad iſop̄b. ī egyptū
cxxx, annoz fuit, sed īter descensū ī egyptū
et vēditōe iſop̄b. fluxerūt, xij, ani. Iſop̄b
ē, xvij, annoz erat cū vēdit⁹ ē ī egyptū, 7. xxx
ix, q̄ vēit ad eū p̄i Redit̄ ḡ moyses ad id q̄d̄
p̄termiserat. Dū ḡrediret iacob d̄ melopora
mia, et nōdū veniſſet ad patrē, adhuc vñete
rachel, km iſop̄b facta est vēditio iſop̄b ī
hūc modū. Oderāt eū frēs sui, q̄ a p̄e pl̄ ce
ter, amabat tū quia ī senectute genuerat eū
tū q̄ p̄stātor corpe et sapientia erat. Et
cūsauerat q̄ frēs ap̄o p̄iz, crīmē pessimo, v̄l
de odio ī lpm, v̄l de costu cū brutis. Intra
opinōne q̄rundā seq̄ntū ordinē genūl, solū
ruben p̄ cubīna p̄is. Fecitq̄ ei pater tunī
cam polymītā, v̄l ma
nu v̄l acu pictaz. Vel
km aquillam tunicam
qdā correpta penul
astragoleā, talarem,
v̄l km symmachū tu
nicā manicataz, i. ma
nicas habentem. Alij
colobij v̄tebātur, vt
expeditōres ēent. Po
test tū dīci manicata,
id est manu picta acu

Polymītā p̄nūclāt
km aquillam tunicam
qdā correpta penul
astragoleā, talarem,
v̄l km symmachū tu
nicā manicataz, i. ma
nicas habentem. Alij
colobij v̄tebātur, vt
expeditōres ēent. Po
test tū dīci manicata,
id est manu picta acu

